

Небесна сотня

Мета: вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні, прищеплювати любов до Батьківщини, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

Оформлення: На мультимедійній дошці висвітлюється надпис «Герої не вмирають», список прізвищ героїв з фото, стіл, на столі вишитий рушник, ікона Божої матері, свічки.

Хід заходу

Слайд 1. Небесна сотня: Герої не вмирають

Вступне слово викладача. Їх назвали Небесною сотнею – українців які загинули у Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Гинули за честь, за волю, за право бути народом – джерелом і мірилом влади у власній державі, за країну, в якій не страшно жити і народжувати дітей. За цю самопожертву українці їх канонізували – за велінням серця долучили до сонму Небесного воїнства на чолі з архистратигом Михаїлом, аби захищали країну від лиха, пильнували й оберігали її з небес... .

Учень 1

"Боротьба не за щастя вже навіть іде — за життя!
Бо його забирають.
Нас Надія веде, нас ідея веде
За свободу для рідного краю.

Учень 2

Українцю, поглянь, там побили жінок!
Глянь, вже люди ховаються в храмі!
Де таке ще траплялось, коли це було
Аж в такому нестерпному стані?..

Учень 3

Так чинили лиш варвари, злісні хани,
Лиш від них люди в церкві ховались.
А сьогодні це власні привладні пани
Вже над нами так само знущались!"

Ведучий 1. Шановні викладачі, майстри, учні! Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття. Ми з вами стали сучасниками масової трагедії нашої країни. А з чого все починалося?

Ведучий 2. Приводом для протестів послужила Постанова уряду про призупинення процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом від 21 листопада 2013 р., а потім і відмова Президента поставити свій підпис під Угодою на Вільнюському саміті 29 листопада. Раптовий відхід президента, Віктора Януковича, від обраного і законодавчо закріпленого зовнішньополітичного курсу країни був сприйнятий громадянами України як обман.

Ведучий 3. Під вечір 21 листопада, незадовго після оприлюднення рішення уряду про призупинення процесу підготування підписання Угоди асоціації України з ЄС, людей стали організовувати через соціальні мережі. Перша акція розпочалася у Києві на Майдані Незалежності близько 22:00. Під кінець доби учасників мітингу нараховувалось близько 1000 осіб. Цього дня з'явилась інформація про те, що «євромайдани» були організовані також у Донецьку, Івано-Франківську, Луцьку, Харкові, Хмельницькому та Ужгороді.

Ведучий 4. В ночі з 21 на 22 листопада у Києві на Майдані Незалежності лишалася частина активістів. З другої половини дня 22 листопада кількість людей знову стала рости. Цього дня «євромайдан» був організований також у Одесі, Вінниці, Миколаєві, Донецьку, Кривому Розі, Сумах, Харкові та Чернівцях.

Ведучий 1. 24 листопада в Києві відбулася велика хода та мітинг на Майдані Незалежності, яка зібрала більше ніж 100 тисяч громадян України. У Львові на мітингу в підтримку євроінтеграції зібралися понад 20 тисяч учасників, основна частина яких — це студенти львівських вишів. На Європейській площі Дніпропетровська зібралися близько тисячі протестувальників проти відтермінування підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом.

Учень 4

Моя хата не скраю
Тому і вмираю я за Україну,
Її честь та славу.

Пробач мені, мамо, що тебе покидаю,
Бо мушу йти на війну
Проти осатанілої зграї.

Хтозна, чи вдасться мені тебе ще побачить
Та я сподіваюсь,
Що одного ранку прокинешся
Та й мене пробачиш.

Ведучий 2. 26 листопада студенти КНУ ім. Шевченка та НаУКМА вийшли на перший попереджувальний студентський страйк. Студенти Києво-Могилянської академії у кількості близько 1 500 вирушили колоною до КНУ ім. Шевченка, де об'єдналися зі студентами останнього вишу.

Ведучий 3. 28 листопада відбувся загальний студентський страйк. Декілька колон студентів з десятків різних вишів Києва об'єдналися у парку Шевченка, після чого рушили на Майдан Незалежності. Обурення вивело молодь, насамперед студентів, на акції масового протесту по всій Україні.

Учень 5

Пробачиш та й заплачеш,
Сліз не жаліючи, обмиєш ти ними усю Україну,
Україну нову, сильну,
В якій брат за брата
Йшов під кулі навпростець,
Не боячись ката.
Ти подивишся навколо-
Все не так, як було.
Хоч мене й немає поруч
Знай, що я, сумую...

Ведучий 4. Розгін мітингуючих уночі з 29-го листопада на 1 грудня, тільки показав, в який саме бік хилить українська влада. Майдан перестав бути насамперед євроінтеграційним, а став антивладним, досягнувши мільйона учасників. Європейський вибір було практично знято з порядку денного. Майдан став подією, мета якої став державний переворот.

Ведучий 1. Саме події 30 листопада-2 грудня стали переломним моментом трансформації Євромайдану в Революцію гідності, коли на площі міст вийшли незадоволені збурені протестанти проти пануючого режиму.

(Пісня «Образи мрій»)

Ведучий 2. 1 грудня на майдани і вулиці Києва вийшли, за різними оцінками, від 500 тисяч до 1 млн. протестувальників, відбувся жорстокий штурм Адміністрації президента, «Беркутом» державна установа була захищена внаслідок чого було травмовано приблизно 300 протестувальників. 3 грудня — відбулось голосування про висловлення недовіри Уряду М. Азарова. За відставку було подано 186 голосів замість необхідних 226. Тому рішення про відставку прийняте не було.

Ведучий 3. 8 грудня— починаючи з 12 години, в Києві відбулось Народне Віче з чисельністю учасників, за різними оцінками, понад мільйон. Був даний наказ про розширення мітингу та початок блокування Адміністрації Президента, будівлі Уряду та інших установ. В. Януковичу висунуто ультиматум з погрозою розпочати наступ на резиденцію «Межигір'я». Цього ж дня в Києві був знесений пам'ятник Леніну. В урядовому кварталі міста почали зводити барикади.

Ведучий 4. 22 грудня на Євромайдані відбулося Народне віче. Зібралось декілька десятків тисяч людей. Опозиція оголосила про створення народного об'єднання «Майдан», головною метою якого буде політичне завдання - відновлення балансу влади в країні. Об'єднання прийняло резолюцію, у якій визначено цілі та оголошено персональний склад Ради «Майдану».

(Пісня «Мамина молитва»)

Учень 6

Під прапором стояли – під прапором й спочили.

Прийми, о Господи, своїх синів!

За України волю їх убили

В шалений жар тривожних днів.

В той час, як небо димом затягнулось,

Як змерзлі руки прагнули вогню,

Упились кров'ю кат і його свита,

Споївши нею й всю свою сім'ю.

Учень 7

Та ми усі від Бога люди.

Живем надіючись, не боючись.

Чи ми запам'ятаєм, чи забудем,

Як наш народ топтали, сміючись?

Учень 8

Мамо, я живий, лиш закриті очі....
І серце не б'ється, не вирує кров...
Ти тільки не плач, знай - всі дні і ночі
Я буду поруч - в грудях, де живе любов!

Учень 9

Ти пробач мене, мамо, за гіркі сльози,
За ту біль, і той жаль, що я наробив.
Я ж хотів лише миру, добра і свободи...
А мене за це ворог безжалісно вбив.

Учень 10

Не жалій, моя нене, що я не вернуся,
Не кляни ворогів! Нехай судить їх Бог!
Я для тебе сьогодні з небес посміхнуся,
Ти лишень свої очі здійми до зірок!

Ведучий 1. 19 січня після проведення наступного віче на Майдані, близько 15-ї години і пізніше на вулиці Грушевського в Києві відбулись численні зіткнення протестувальників, що намагались захопити будівлю Верховної Ради, та силовиків котрі намагались завадити захопленню державної установи та блокуванню роботи парламенту. В ході зіткнення протестувальники застосовували петарди, коктейлі Молотова, каміння, рогатки, ними було спалено 5 одиниць спецтехніки, залишки якої використовувались як основа барикади.

Ведучий 2. О 3-й ночі з 20-го на 21 січня була здійснена спроба розібрати барикади учасниками антимайдану. Частина прихильників влади була затримана протестувальниками. Близько 8-ї ранку між протестувальниками та спецпідрозділами встали священники, завдяки чому бої вдалось припинити. Перемир'я тривало майже добу. В ніч з 21 на 22 січня протестувальники та фани клубу «Динамо» продовжували відловлювати учасників антимайдану. З'явилась інформація, що для протидії учасникам провладного мітингу на допомогу футбольним фанам Києва вирушили футбольні фани з Дніпропетровська, Харкова.

Ведучий 3. Близько 8-ї ранку після тривалого перемир'я спецпідрозділ «Беркут» несподівано перейшов в наступ, протестувальники, число яких становило біля 500 чоловік, відійшли, після чого барикади були частково розібрані. На 9 ранку протестувальникам силою вдалось повернути втрачені позиції. На 9²⁰ загинули 2 протестувальники: Сергій Нігоянта Михайло Жизневський. Ще один чоловік помер раніше після падіння з колонади стадіону, яка використовувалась як опірний пункт.

Ведучий 4. Близько 11-ї години спецпідрозділи числом біля кількох тисяч розпочали масовий наступ і відтіснили протестувальників по вулиці Грушевського аж до Європейської площі. В ніч з 22 на 23 січня для протидії можливому штурму мітингувальники замість зведення барикад розпалили багаття з автопокришок, яке разом утворило суцільну стіну вогню й диму. Спроби силовиків загасити вогонь за допомогою водометів та пожежних гідрантів не мали успіху.

Кліп «Пливе кача»

Ведучий 1. 28 січня прем'єр Микола Азаров подав у відставку «з метою створити додаткові можливості для суспільно-політичного компромісу, заради мирного врегулювання конфлікту». Президент відставку прийняв і підписав Указ про відставку Прем'єр-міністра України та Кабінету Міністрів України.

Ведучий 2. 18 лютого в день, коли Верховна Рада мала розглянути можливі зміни до Конституції, до будівлі Верховної Ради підійшли протестанти, більшість з яких, мали при собі традиційну для них зброю— кийки, каміння та коктейлі Молотова. Спецпідрозділи з метою захисту будівлі зустріли мітингувальників водометами та газом. Одночасно мітингувальники були атаковані з флангу значними силами силовиків, в результаті чого колона демонстрантів виявилась розрізаною на кілька окремих частин, які були розсіяні.

Ведучий 3. Це призвело до поновлення жорстокого силового протистояння між повстанцями та силовиками. Декілька людей з обох боків загинуло. Втрата повстанцями ініціативи на деякий час призвела до того, що силовики витіснили повстанців з контрольованих позицій і зайняли частину Майдану Незалежності.

Ведучий 4. 19 лютого близько 4-ї години ранку активний штурм поновився, який тривав 17 годин. На ранок 19 лютого число загиблих

склало 25 чоловік, в тому числі: 9 співробітників силових структур; 16 бійців самооборони Майдану.

Ведучий 1. 20 лютого запам'ятався в історії як «Кривавий четвер». Найбільш жорстоке та криваве протистояння відбулось на вулиці Інститутській, де, переважно від куль снайперів, загинуло більш ніж півсотні повстанців. Цього дня МВС вперше офіційно визнало, що застосовувалась вогнепальна зброя. Того ж дня та пізніше в інтернеті з'явилися декілька відео, на яких зображено, як невідомі стріляють з вогнепальної зброї в протестувальників Євромайдану.

Кліп «Ніколи не плач» - Тінь Сонця

Ведучий 2. Цього ж дня в містах Західної України розпочалися штурми та захоплення будівель СБУ, МВС, Прокуратури. В м. Хмельницькому по зібраних коло будинку місцевого управління СБУ громадянах із дверей та воріт було відкрито вогонь з автоматів. Один чоловік загинув, двоє тяжко поранені. Цього ж дня надвечір розпочалися перемовини європейських міністрів і опозиції з Януковичем, в результаті яких Янукович погодився на дострокові вибори.

Ведучий 3. Інформація від лідерів опозиції про результати переговорів викликала обурення Майдану, їх виступ перервав Володимир Парасюк, один з сотників Майдану, який задля ескалації конфлікту зазначив, що якщо на завтра до 10-ї години ранку Янукович не складе повноваження, його сотня піде на штурм зі зброєю – саме в цей час перед головною сценою Майдану проносили труни з загиблими повстанцями. Вважається, що саме цей заклик та його підтримка Майданом призвели до того, що з України почалась втеча осіб, наближених до владної верхівки.

Ведучий 4. Вночі з 21 на 22 лютого 2014 року В. Янукович зник, є відео факти втечі колишнього президента з Межигір'я. Саме 22 лютого вважається поваленням режиму Януковича та початку нового етапу розвитку української держави.

(Пісня «Мамо не плачте. Пам'ятаймо!»)

Ведучий 1. Сьогодні ми повинні схилити свої голови перед тими, хто заплатив дорогою ціною за наше майбутнє України – мужніх і відважних чоловіків, які через боязнь страху, безневинно проливу кров до останнього

подиху захищати Майдан і своєю жертовністю дарувати нам вільну і незалежну державу. Вшануймо їх хвилиною мовчання!

(Хвилина мовчання)

Викладач.

А сотню вже зустріли небеса...

Летіли легко, хоч Майдан ридав.

Із кров'ю перемішана сльоза ...

А батько сина ще не відпускав.

Й заплакав Бог, побачивши загін –

Спереду сотник, молодий, вродливий,

І юний хлопчик в касці голубій,

І вчитель літній – сивий-сивий.

І рани їхні вже їм не болять...

Жовто-блакитний стяг покрив їм тіло ...

Як крила ангела, злітаючи назад,

Небесна сотня в вирій полетіла ...

Загиблі хлопці віддали свої життя за всіх нас. Це має пам'ятати кожен!
Сьогодні, завтра, завжди! Без цього ми не зможемо відбудувати свою країну!

А завершити виховну годину хочемо авторським віршом майстра виробничого навчання.

Той страшний день ніколи не забудем

Збудив нас темний час від сну

Коли юрба із силою в словах

Підняла прапори за Україну.

І нас вела дорога в небуття

Майдан, вогонь, сльоза і Україна
І кожен віру в перемогу відчував
Тому, що знає так вона єдина.
Народ повстав від болю і проблем,
Герої не вмирають чути всюди
Країну разом ми нашу збережемо
Бо ми хоробрі українці, ми є люди.